

Feiten en fabels over vaccinaties

Het vaccineren tegen infectieziekten heeft in de afgelopen tientallen jaren heel veel ellende voorkomen bij onze huisdieren en hun eigenaren. Vooral hondenziekte, parvo en kattenziekte komen dankzij het vaccinatiebeleid niet tot nauwelijks meer voor. Maar vaccineren heeft niet alleen maar positieve effecten gehad. In plaats daarvan heeft het andere problemen veroorzaakt die minstens even erg zijn, zoals auto-immuunziekten, tumoren, kanker, epilepsie en nog tal van andere kwalen.

Nieuw vaccinatiebeleid

De afgelopen tien jaar is er nieuw bewijsmateriaal uit de wetenschappelijke wereld gekomen, waarbij vooraanstaande Amerikaanse diergeneeskundige instituten voorop lopen met hun onderzoek. Maar ook Engelse dierenartsen hebben in 2003 al hun vraagtekens gezet bij het jaarlijks enten van dieren.

Vaccins stimuleren de vorming van antistoffen tegen besmettelijke ziekten, maar deze antistoffen blijven jaren in het systeem, waarschijnlijk het hele leven. Het enige wat de jaarlijkse vaccinatie doet, is het inbrengen van virussen die worden uitgeschakeld door de al uit de eerder gegeven vaccinatie opgebouwde antistoffen; er vindt dus geen aanvullende bescherming plaats.

Daarnaast zijn vaccins niet onschadelijk, omdat deze behoorlijk wat bijwerkingen kunnen hebben. De nadelige gevolgen kunnen worden beperkt door onnodige vaccinaties te mijden. Professor Ronald D Schultze, hoofd van de afdeling pathobiologie van de Wisconsin University, heeft dit getest op honden. Hij vaccineerde ze tegen rabiës, parvo, kennelhoest en hondenziekte en stelde ze na drie, vijf en zeven jaar bloot aan deze virussen. De dieren bleven gezond. Negen en vijftien jaar na de vaccinatie deed hij ook nog een meting van de hoeveelheden antistoffen in het bloed van de honden en hij concludeerde dat de deze hoeveelheden voldoende waren voor het voorkomen van de ziekten.

Fredric Scott, professor aan het Cornell University College of Veterinary Medicine, deed een vergelijkbaar onderzoek bij katten en concludeerde dat de katten zeven-en-een-half jaar na de vaccinatie nog voldoende immuun waren. Op basis van dit onderzoek publiceerde de American Association of Feline Practitioners in 1998 richtlijnen met het advies één keer in de drie jaar te vaccineren.

Op basis van deze nieuwe inzichten heeft de Nobivac (fabrikant van vaccinaties) in 2006 het beleid gewijzigd en gesteld dat deze enting slechts één keer in de drie jaar gegeven hoeft te worden. Maar bij steeds meer mensen rijst nu de vraag of eens in de drie jaar vaccineren wel nodig is, aangezien de in het lichaam aanwezige antistoffen het virus in het vaccin uitschakelen en er dus niet meer antistoffen geproduceerd worden. De richtlijn van eens in de drie jaar vaccineren wordt gezien als een concessie van de wetenschap, waar meer commerciële dan gezondheidsredenen aan ten grondslag liggen.

Gezondheidsrisico's

Jaarlijks vaccineren kan zoals gezegd een gezondheidsrisico voor een hond of een kat hebben. Onderzoek heeft uitgewezen dat de hond of kat grote risico's loopt als het een B en/of T cel- immunodeficiëntie heeft.

In de menselijke geneeskunde wordt gewaarschuwd voor het vaccineren van kinderen met levend virus als deze lijden aan B en/of T cel-immunodeficiëntie, of als deze aandoening in de familie voorkomt. De vaccinaties kunnen bij deze patiënten de dood tot gevolg hebben. Kenmerken die er op kunnen duiden dat iemand aan deze aandoening lijdt, zijn immunodeficiënties zoals ademhalingsallergieën, voedselallergieën, eczeem, huidaandoeningen, neurologische beschadigingen en hartaandoeningen. Ook dieren kunnen lijden aan B en/of T cel-immunodeficiëntie of uit een lijn komen waarin deze aandoening voorkomt. Het is daarom logisch om het risico van vaccinatie ook bij dieren zo veel mogelijk te vermijden en niet meer te vaccineren dan strikt noodzakelijk is.

Immuunsysteem

De laatste jaren wordt het steeds duidelijker dat vaccinaties een negatief effect kunnen hebben op het immuunsysteem. In 1983 hebben Frick en Brooks een onderzoek uitgevoerd met twee groepen honden, die aanleg hadden tot atopische dermatitis (allergische reactie van de huid op stoffen uit de omgeving). Eén groep honden werd blootgesteld aan een allergeen (stuifmeel) en daarna gevaccineerd. De honden vertoonden geen reactie. De tweede groep werd gevaccineerd alvorens aan het stuifmeel te worden blootgesteld. Deze groep kreeg wel reacties: dermatitis, en ook conjunctivitis (bindvliesontsteking).

Overgevoelighedsreacties

R. Brooks van de Commonwealth Serum Laboratories Limited meldt in zijn artikel getiteld Adverse reactions to canine en feline vaccins (1991) de volgende reacties van honden op vaccinaties: rusteloosheid, overgeven, diarree en kortademigheid. In sommige gevallen zou het uiteindelijk tot bewusteloosheid en dood leiden.

Smith schrijft in JAVMA in 1995 dat er 'enig bewijs is dat een aantal vaccins immuniteit geven voor een periode langer dan 1 jaar. In feite is er volgens onderzoek geen bewijs dat vele jaarlijkse vaccinaties noodzakelijk zijn en dat bescherming na 1 vaccinatie vaak levenslang is.' En ook: 'Vaccinatie is een medische procedure met zowel voor- als nadelen voor de patiënt'; en verder dat 'herhaald vaccineren van patiënten met voldoende immuniteit niets toevoegt aan de resistentie voor de ziekte en het risico op post-vaccinatieproblemen kan vergroten'. Ten slotte stelt hij dat 'nadelige reacties veroorzaakt kunnen worden door het antigeen, de adjuvant, de drager, het conserveringsmiddel, of een combinatie hiervan. Mogelijke ongewenste reacties kunnen zijn het uitblijven van immuniteit, anafylactische shock, immuniteitsonderdrukking, het optreden van auto-immuunziekten, kortstondige infectie en/of langdurende infectieve dragerstatus.'

Tumoren

Steeds vaker moet worden vastgesteld dat op de plek van een vaccinatie zich een tumor ontwikkelt. De tumoren ontstaan door het gebruik van geïnactiveerde entstoffen (dode entstof). Door een chronische ontstekingsreactie op de plaats van de enting, die veroorzaakt wordt door het adjuvans (toegevoegde stof, die de werking van het vaccin ondersteunt), kunnen bepaalde type tumoren, ook wel fibrosarcomen genoemd, ontstaan. Vooral aluminium hydroxide als adjuvans (stof die de effecten van een andere stof kan versterken, maar zelf geen direct effect heeft) kan dit veroorzaken, maar er komen steeds meer aanwijzingen dat ook andere adjuvantia hiervoor verantwoordelijk kunnen zijn. Vanwege het risico van het ontstaan van fibrosarcomen zijn er dierenartsen in Amerika die begonnen zijn met het enten in de staart of achterpoot met het argument

dat deze lichaamsdelen geamputeerd kunnen worden indien er een fibrosarcoom ontstaat. Helaas lijkt het erop dat niet alleen de geïnactiveerde vaccins kunnen leiden tot fibrosarcomen, maar ook levende entingen en entstoffen van FeLV en Rabiës.

Wat is er bekend over vaccinaties?

De diergeneeskunde (ook de alternatieve diergeneeskunde) kan tegen een aantal agressieve virusziekten zoals hondenziekte, parvo en kattenziekte niets doen op het moment dat de ziekte uitbreekt en er onvoldoende immuniteit bij de hond of kat bestaat. Dat het vaccineren van (jonge) dieren noodzakelijk is, is evident. Vooral parvo is een zeer besmettelijke ziekte die met name pups bedreigt. De veelal zieke pups uit Oost-Europese landen die door broedfokkers hier worden verkocht, zijn daar het levende bewijs van. De meeste pups overleven het niet en degenen die dat wel doen, houden levenslange restverschijnselen.

Maar inmiddels is wetenschappelijk bewezen (bij mens en bij dier) dat vaccinaties de weerstand ernstig kunnen belasten. Vooral herhaalde entingen kunnen een grote aanslag op het lichaam zijn.

Vaccinaties kunnen nadelig werken op het immuunsysteem van een dier. Na een vaccinatie wordt in een klein aantal gevallen chronische storingen van de luchtwegen en het maagdarmkanaal waargenomen. Bepaalde kwaadaardige tumoren en bloedziekten worden steeds vaker in verband gebracht met vaccineren. Ziekten tengevolge van het vaccineren (vaccinosis) kunnen niet altijd met succes worden behandeld.

Ook in het rapport van de Amerikaanse Animal Hospital Association Canine Vaccine Taskforce in JAAHA (Nr. 39, maart/april 2003) is te lezen: 'De huidige wetenschap ondersteunt de uitspraak dat geen enkel vaccin altijd veilig is, geen enkel vaccin altijd beschermt en dat geen enkel vaccin altijd geïndiceerd is'; 'misverstanden, desinformatie en de conservatieve houding van onze professie hebben er voor een groot deel voor gezorgd dat het aannemen van protocollen, die het verlagen van et aantal keren vaccineren voorstaan, vertraagd werd'; 'immunologisch geheugen zorgt voor langdurige immuniteit voor belangrijke infectieuze ziekten welke zeer veel langer is dan de traditionele aanbevelingen voor jaarlijks vaccineren. Dit wordt ondersteund door een groeiende hoeveelheid veterinaire informatie evenals goed ontwikkelde epidemiologische controle in de humane geneeskunde, waaruit volgt dat immuniteit na vaccinatie extreem lang duurt en in de meeste gevallen zelfs levenslang is.'

Aandachtspunten

Het is van belang om de reacties op een enting in een periode van drie tot zes weken na de enting vast te leggen. Deze informatie kan later van pas komen. Bepaalde rassen zijn gevoeliger voor entreacties en/of storingen in het immuunsysteem.

Gedurende een periode van circa drie tot zes weken vóór of ná homeopathie kan er beter niet gevaccineerd worden. De werking van de homeopathische behandeling wordt door een vaccinatie verminderd of tenietgedaan.

Titerbepaling

Een titerbepaling is een jaarlijks bloedonderzoek dat een dierenarts zelf kan uitvoeren, waarbij wordt gekeken of de hond of kat nog voldoende antistoffen tegen bepaalde ziekten heeft om een vaccinatie overbodig te maken. Een titerbepaling is ongeveer even duur als een vaccinatie zelf. Er zijn inmiddels meerdere dierenpensions die een geldige titerbepaling accepteren.

Advies Schotse Herder Vrienden

Wij adviseren om je hond met beleid te vaccineren en de mogelijkheid te bekijken om bij je hond een titerbepaling te laten doen, alvorens te besluiten je hond zijn of haar jaarlijkse enting te geven. Wanneer je besluit te enten, ent dan alleen gezonde dieren en laat de dierenarts de hond standaard onderzoeken voordat er wordt gevaccineerd.

Vraag je ook af of je oude(re) hond nog wel gevaccineerd moet worden en vraag desnoods om een enting met dode entstof.

Bronnen

1. Bertha Slagter van cattery Castlemania en info somali.
2. Catherine O'Driscoll: Are we vaccinating too much?
3. Vaccineren wij te veel? Samenvatting van het artikel van Catherine O'Driscoll, vertaald door J. van der Wijk.
4. Vaccinaties. Westerhuis - kliniek voor gezelschapsdieren, www.uwdierenkliniek.nl.
5. Drs. J. de Vos en Dr. S. Verschuren: Behandelingsmogelijkheden voor gezelschapsdieren met kanker, www.ottenhorst.nl.
6. Veterinary Times UK, januari 2004.